

POSTANOWIENIE

Dnia 6 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **D. H.**

skazanego za czyn z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

w dniu 6 września 2022 r.,

kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w T.

z dnia 4 marca 2022 r., sygn. akt IX Ka [...],

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w T.

z dnia 4 października 2021 r., sygn. akt II K [...],

postanowił:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną w zakresie skazania D. H. za czyn z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.;**
- 2. na podstawie art. 531 § 1 w zw. z art. 530 § 2 i art. 429 § 1 k.p.k. w zakresie skazania za czyny z art. 56 § 2 k.k.s. i in. (pkt VIII i IX wyroku Sądu pierwszej instancji) kasację pozostawić bez rozpoznania;**
- 3. zasądzić od skazanego D. H. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Pisemnego uzasadnienia wymaga obecnie rozstrzygnięcie z pkt 2. postanowienia. Jego treść wynika z faktu, że za dwa przestępstwa skarbowe opisane w pkt VIII i IX części dyspozytywnej wyroku Sądu Rejonowego w T. z dnia 4 października 2021 r., sygn. akt II K [...], D. H. wymierzono kary samoistnej grzywny. Wyrok ten obrońca ówczesnego oskarżonego zaskarżył w całości, a po jego utrzymaniu w mocy przez Sąd Okręgowy w T., w całości zaskarżył kasacją wyrok tego Sądu, co oznacza że zaskarżył ten wyrok również w odniesieniu do skazań za przestępstwa skarbowe. Było to jednak niedopuszczalne, w sytuacji, gdy – jak zaznaczono – D. H. wymierzono za nie kary samoistnej grzywny, a w kasacji nie podniesiono zarzutu zaistnienia uchybienia wymienionego w art. 439 k.p.k. (art. 523 § 2 i 4 pkt 1 k.p.k.).

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w pkt 2 postanowienia.

[as]